

emancipacije. Emancipacija od religije postavlja se kao uvjet kako za Jevreja koji želi da bude politički emancipiran, tako i za državu koja treba da emancipira i sama da bude emancipirana.

"Dobro, kaže se, a i sam Jevrej to kaže, Jevrej i ne treba da bude emancipiran kao Jevrej zato što je Jevrej, zato što ima tako izrstan opći ljudski princip čudorednosti: Jevrej će se, naprotiv, sam povući iza građanina i biti građanin usprkos tome što je Jevrej i što treba da ostane Jevrej; to znači, on jeste i ostaje Jevrej uprkos tome što je građanin i što živi u općim ljudskim odnosima: njegova jevrejska i ograničena suština na kraju uvijek pobjeđuje njegove ljudske i političke obaveze. Predrasuda ostaje i pored toga što su je nadmašila opća načela. Ako pak ostane, ona čak nadmašuje sve drugo." "Jevrej bi mogao ostati Jevrej u životu države samo sofistički, prividno; dakle, ako bi on želio ostati Jevrej, čisti privid bilo bi ono bitno i pobjedilo bi, to jest njegov život u državi bio bi samo privid ili momentana inimka nasuprot suštini i pravilu." (Sposobnost današnjih Jevreja i kršćana da postanu slobodni. "Einundzwanzig Bogen." str. 57.)

Čujmo kako Bauer, s druge strane, postavlja zadatak države:

"Francuska nam je nedavno dala, kaže on (rasprave u skupštini od 26. decembra 1840.), u vezi s jevrejskim pitanjem - kao i uvijek u svim političkim pitanjima - prizor života koji je slobodan, ali koji svoju slobodu opoziva zakonom, dakle proglašava je prividnom, a na drugoj strani svoj slobodni zakon opovrgava djelom." (Jevrejsko pitanje, str. 64.)

"Opća sloboda u Francuskoj još nije postala zakon, a jevrejsko pitanje također još nije riješeno, jer se zakonska sloboda - da su svi građani jednaki - ograničava u životu kojim još vladaju i koji su podijelile religijske privilegije, a to odsustvo slobode života djeluje povratno na zakon i prisiljava ga da sankcionira razlikovanje po sebi slobodnih građana na ugnjetene i ugnjetače." (str. 65)

Kako bi, dakle, jevrejsko pitanje bilo rešeno za Francusku?

"Jevrej bi, na primjer, morao prestati da bude Jevrej kad ne bi dozvolio da ga njegov zakon sprečava da ispuni svoje dužnosti prema državi i svojim sugrađanima, dakle kad bi, na primjer, u subotu išao u skupštinu i sudjelovao na javnim zasjedanjima. Svaka religijska privilegija uopće, dakle i monopol povlaštene crkve, morala bi da bude